

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 6.2.2015
COM(2015) 45 final

2015/0028 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EG) nr 1007/2009 om handel med sälprodukter

(Text av betydelse för EES)

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1007/2009 av den 16 september 2009 om handel med sälprodukter föreskrivs ett allmänt förbud mot saluföring av dessa produkter på unionsmarknaden (nedan kallad *grundförordningen*). Grundförordningen innehåller ett undantag från det allmänna förbudet för sälprodukter som härrör från den traditionella jakt som inuitsamhällen och andra ursprungsbefolkningar bedriver och som bidrar till deras självhushållning (*undantaget för ursprungsbefolkningar*). Den innehåller också undantag för import av sälprodukter som härrör från säljar som jagas uteslutande för hållbar förvaltning av marina resurser, om det sker utan vinstsyfte och inte i kommersiellt syfte (*förvaltningsundantaget*) samt för import som är av tillfällig art och uteslutande består av varor för resenärers eller deras familjers personliga bruk. I kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 737/2010 av den 10 augusti 2010) fastställs detaljerade regler för genomförandet av grundförordningen (nedan kallad *genomförandeförordningen*).

Båda rättsakterna (*EU:s sälordning*) ifrågasattes av Kanada och Norge i Världshandelsorganisationen (WTO) inom ramen för tvisterna DS400 and DS401, *EC – Measures Prohibiting the Importation and Marketing of Seal Products*. Den 18 juni 2014 antog WTO:s tvistlösningsorgan (DSB) panelens och överprövningsorganets rapporter. I WTO:s rapporter drogs slutsatsen att förbudet mot sälprodukter i princip kan motiveras av moraliska hänsynstaganden som rör sälarnas välbefinnande, men man ifrågasatte samtidigt de två undantagen, undantaget för ursprungsbefolkningar och förvaltningsundantaget. Förvaltningsundantaget befanns inte vara motiverat eftersom den möjliga skillnaden i kommersiell dimension mellan kommersiell jakt och förvaltningsjakt (småskalig, icke-vinstsyfte) inte var tillräckligt stor för att motivera en åtskillnad. Vad beträffar undantaget för ursprungsbefolkningar, som principiellt kan sägas återspegla en legitim åtskillnad, hävdade överprövningsorganet att vissa aspekter av dess utformning och tillämpning innebar ”godtycklig och omotiverad diskriminering”.

Den 10 juli 2014 underrättade Europeiska unionen tvistlösningsorganet om att man avsåg att genomföra dess rekommendationer och avgöranden i detta ärende på ett sätt som innebär att EU uppfyller sina skyldigheter inom ramen för WTO.

Den 5 september 2014 enades Europeiska unionen, Kanada och Norge om att en rimlig period för genomförandet av tvistlösningsorganets rekommendationer och avgöranden skulle vara 16 månader. Det innebär att denna rimliga tidsperiod löper ut den 18 oktober 2015.

Syftet med föreliggande lagstiftningsförslag är att genomföra tvistlösningsorganets rekommendationer och avgöranden med avseende på grundförordningen. Det skapar också en rättslig grund för bringa förordning (EU) nr 737/2010 i överensstämmelse med nämnda avgöranden. Betänkligheterna vad gäller förvaltningsundantaget har bemötts på så sätt att undantaget tas bort från grundförordningen. Betänkligheterna vad gäller utformningen och tillämpningen av undantaget för ursprungsbefolkningar bemöts genom en ändring av undantaget, som i synnerhet innebär att utnyttjandet av undantaget kopplas till iakttagandet av djurskyddskraven och att det införs en begränsning för saluföring av sälprodukter om jaktens omfattning eller andra omständigheter tyder på att jakten bedrivs främst i kommersiellt syfte. Dessutom arbetar experter från kommissionen tillsammans med experter från Kanada med att inrätta det intygssystem som behövs för att kanadensiska inuiter ska kunna utnyttja undantaget för ursprungsbefolkningar i EU:s sälordning.

Det är också nödvändigt att i samband med detta initiativ anpassa hänvisningen till det föreskrivande förfarandet med kontroll i förordning (EG) nr 1007/2009 till artikel 290 i

fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Med tanke på den snäva tidsramen för att följa WTO:s avgöranden och för möjliggöra för lagstiftaren att få till stånd ett snabbt antagande av förslaget, tog kommissionen som en undantagsåtgärd med det ändringsförslag från Europaparlamentet inom ramen för förslag COM (2013)451 (det förslaget omfattar också en anpassning av förordning 1007/2009) som avser delegeringens varaktighet.

2. RESULTAT AV SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

Ingen konsekvensbedömning har genomförts eftersom denna åtgärd inte utgör ett nytt politiskt initiativ utan krävs för att bringa EU:s nuvarande lagstiftning i överensstämmelse med WTO:s avgörande och därigenom uppfylla unionens internationella åtaganden. De begränsade ändringar som införs genom detta förslag kräver inte någon ny konsekvensbedömning i förhållande till den konsekvensbedömning som genomfördes innan förordningen antogs 2009.

3. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

- Rättslig grund

Den rättsliga grunden för detta förslag är artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), vilken utgjorde rättslig grund för grundförordningen som ändras genom detta förslag. Enligt artikel 114 i EUF-fördraget ska Europaparlamentet och rådet, i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet och efter att ha hört Ekonomiska och sociala kommittén, besluta om åtgärder för tillnärmning av sådana bestämmelser i lagar och andra författningar i medlemsstaterna som syftar till att upprätta den inre marknaden och få den att fungera. Grundförordningen antogs i syfte att undanröja hinder för den inre marknadens funktion som uppstått på grund av skillnader mellan nationella bestämmelser som reglerar handeln med sälprodukter.

- Subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen

Det enda sättet att bringa grundförordningen i överensstämmelse med WTO:s tvistlösningsorgans rekommendationer och avgöranden är genom en ändring av grundförordningen med avseende på de omtvistade aspekterna. Förslaget är begränsat till vad som är nödvändigt för att bringa den ifrågasatta åtgärden i överensstämmelse med WTO.

- Val av regleringsform

Föreslagen regleringsform: Europaparlamentets och rådets förordning.

Andra regleringsformer skulle vara olämpliga, eftersom en förordning bara kan ändras genom samma instrument, dvs. en förordning.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Förslaget påverkar inte Europeiska unionens budget.

5. ÖVRIGT

Ej tillämpligt.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om ändring av förordning (EG) nr 1007/2009 om handel med sälprodukter

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1007/2009² antogs i syfte att undanröja hinder för den inre marknadens funktion som uppstått på grund av skillnader mellan nationella bestämmelser som reglerar handeln med sälprodukter. Åtgärderna vidtogs till följd av moraliska farhågor från allmänhetens sida när det gäller djurskyddsaspekterna i samband med slakt av sälar och den eventuella förekomsten på marknaden av produkter som erhållits från djur som avlivats på ett sätt som orsakar omåttlig smärta, ångest, rädsla och andra former av lidande. Farhågorna styrktes av vetenskapliga belägg för att en verkligt human avlivningsmetod inte kan tillämpas konsekvent och effektivt under de specifika villkor som gäller vid säljakt och att det inte heller är möjligt att kontrollera att den efterlevs. För att målet skulle kunna uppnås infördes genom förordning (EG) nr 1007/2009, som en allmän regel, ett förbud mot saluförande av sälprodukter.
- (2) Samtidigt är säljakt en naturlig del av inuiternas och anda ursprungsbefolkningars kultur och identitet och bidrar på ett betydande sätt till deras självhushållning. Av dessa skäl ger säljakt som traditionellt bedrivs av inuitsamhällen och andra

¹ EUT C [...], [...], s. [...].

² Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1007/2009 av den 16 september 2009 om handel med sälprodukter (EUT L 286, 31.10.2009, s. 36).

ursprungsbefolkningar inte upphov till samma moraliska betänkligheter från allmänhetens sida som den jakt som bedrivs i kommersiella syften. Det är dessutom allmänt erkänt att inuiternas och andra ursprungsbefolkningars grundläggande och sociala intressen inte bör påverkas negativt, i enlighet med FN:s deklaration om urfolkens rättigheter och andra relevanta internationella instrument. Av dessa skäl tillåter förordning (EG) nr 1007/2009, genom undantag, saluförande av sälprodukter som härrör från den traditionella jakt som inuitsamhällena och andra ursprungsbefolkningar bedriver och som bidrar till deras självhushållning.

- (3) På samma sätt som inom andra typer av säljakt är det omöjligt att konsekvent och effektivt tillämpa en verkligt human avlivningsmetod i den jakt som bedrivs av inuiter och andra ursprungsbefolkningar. Icke desto mindre bör, mot bakgrund av det syfte som eftersträvas genom förordning (EG) nr 1007/2009, saluförande på unionsmarknaden av produkter som härrör från jakt som bedrivs av inuiter och andra ursprungsbefolkningar endast kunna ske under förutsättning att denna jakt i högsta möjliga grad bedrivs på ett sätt som minskar smärta, ångest, rädsla eller andra former av lidande, med beaktande av inuitsamhällets och andra ursprungsbefolkningars traditionella livsstil och försörjningsbehov. Det undantag som beviljats för sälprodukter som härrör från jakt som bedrivs av inuiter och andra ursprungsbefolkningar bör begränsas till den jakt som bidrar till dessa samhällens och befolkningars försörjningsbehov och därför inte främst bedrivs för kommersiella ändamål. Därför bör kommissionen ha möjlighet att vid behov begränsa mängden sälprodukter som släpps ut på marknaden enligt detta undantag i syfte att förhindra att undantaget används för produkter som härrör från jakt som bedrivs främst för kommersiella ändamål.

- (4) Genom förordning (EG) nr 1007/2009 tillåts, genom undantag, även saluförande av sälprodukter som härrör från jakt vars enda syfte är en hållbar förvaltning av marina resurser. Betydelsen av jakt som bedrivs för hållbar förvaltning av marina resurser måste erkännas, men samtidigt kan sådan jakt i praktiken vara svår att skilja från den omfattande jakt som bedrivs främst för kommersiella ändamål. Detta kan leda till omotiverad diskriminering mellan de berörda sälprodukterna. Därför bör undantaget inte längre föreskrivas. Detta påverkar inte medlemsstaternas rätt att fortsätta att reglera den jakt som bedrivs inom ramen för förvaltningen av marina resurser.
- (5) För att föreskriva detaljerade regler för saluförande av sälprodukter bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (6) Förordning (EG) nr 1007/2009 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1007/2009 ska ändras på följande sätt:

- (1) Artikel 3 ska ersättas med följande:

”Artikel 3

Villkor för saluförande

1. Att saluföra sälprodukter ska vara tillåtet endast om sälprodukterna härrör från den jakt som inuitsamhällen och andra ursprungsbefolkningar bedriver, under förutsättning att följande villkor är uppfyllda:
- (a) Jakten har traditionellt bedrivits av detta samhälle.
 - (b) Jakten bidrar till samhällets självhushållning och bedrivs inte främst av kommersiella skäl.
 - (c) Jakten bedrivs på ett sätt som minskar smärta, ångest, rädsla eller andra former av lidande för de djur som jagas i den grad som är möjlig med hänsyn till samhällets traditionella livsstil och försörjningsbehov.

För importerade produkter ska villkoren ovan vara tillämpliga vid importtillfället eller importstället.

2. Import av sälprodukter ska även vara tillåten om den är av tillfällig art och uteslutande består av varor för resenärers eller deras familjers personliga bruk. Sådana varor får inte vara av sådan art eller förekomma i sådan mängd att det kan förmodas att de importeras i kommersiellt syfte.
3. Tillämpningen av punkterna 1 och 2 får inte äventyra uppnåendet av målet med denna förordning.

4. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 4a med avseende på att fastställa detaljerade regler för saluförande av sälprodukter i enlighet med punkterna 1 och 2.
5. Om antalet sälar som jagas, den kvantitet sälprodukter som släpps ut på marknaden i enlighet med punkt 1 eller andra omständigheter tyder på att jakten bedrivs främst i kommersiellt syfte, ska kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 4 med avseende på att begränsa den mängd produkter som härrör från den aktuella jakten som får släppas ut på marknaden.
6. Kommissionen ska utfärda tekniska riktlinjer med en vägledande förteckning över de nummer i kombinerade nomenklaturen som kan inbegripa sälprodukter som omfattas av denna artikel.”

(2) Följande artikel ska införas som artikel 4a:

”Artikel 4a

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 3 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den ... [*insert date - the date of entry into force of this Regulation*]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artikel 3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”
- (3) Artikel 5 ska utgå.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande